

af lovforslagene, der gennemførtes inden landstingsvalget — nogle af dem færdigbehandlede først efter dette —, bl. a.:

„Det forlig, som blev sluttet i aftes, betyder desværre ikke den helstøbte løsning af vore økonomiske problemer, som vi burde have haft, som landet trænger til, og som vel også befolkningen venter. Lige så lidt denne gang som i november var der indenfor rigsdagens forskellige partier tilstrækkelig evne — eller vilje — til at komme så langt til bunds i problemerne, som det havde været ønskeligt. Ingen kan jo sige, hvor store vore vanskeligheder bliver, og derfor kan heller ingen sige, hvor meget der skal til, for at vi kan komme godt igennem. Men de fleste af os kan vel se, at det havde været ønskeligt at gribe noget stærkere ind, end det her er sket.“

Ministeren ville dog ikke benægte, at der under forhandlingerne var opnået flere værdifulde resultater, og at der var vist en betydelig vilje fra de forskellige sider til at bøje synspunkterne mod hinanden.

„De to svagheder, som findes i det, der nu er opnået, vedrører de to store vanskeligheder, som vi har i vort økonomiske liv, nemlig inflationsproblemet og betalingsbalanceproblemet. Som det blev sagt af det ærede medlem hr. Elgaard, nåede man ikke ret langt denne gang med hensyn til inflationsbekæmpelsen, og jeg tror, det må erkendes af en uvildig dommer, at det, der blev nået, havde en vis slagside“. Det måtte erkendes, at der både på landbrugets og på prislovens område var opnået betydelige resultater i retning af i inflationsbekæmpende øjemed at begrænse og tildels nedsætte de pågældende erhvervs indtægter, men ministeren fandt det uheldigt, at lovforslaget om en „stille zone“ i lønreguleringen ikke lod sig gennemføre.

„Jeg kan ikke lade være med at sige,“ — udtalte han videre — „at der vedrørende vort andet problem, forbrugsbegrænsningen, for mig at se er nogen fare ved, at man her gennemfører en reduktion af de prisforhøjelser, som den internationale situations normale konsekvens ville være, og derved altså letter forbrugernes stilling uden samtidig at begrænse de indtægter, som tilfalder ca. halvdelen eller godt og vel halvdelen af landets befolkning gennem lønudbetalinger. Dette er altså nu blevet resultatet af det sluttede forlig, og det kan jo ikke blive anderledes i øjeblikket, men jeg mener, at på længere sigt vil det blive nødvendigt, at vi tager inflationsproblemet op på et bredere grundlag.“

Hvad angår forbrugsbegrænsningen og dermed betalingsbalanceproblemet, var det dog et betydningsfuldt resultat, at man havde vedtaget *den yderligere bundne opsparing*, som går længere ned og er lagt på et bredere grundlag end den,